

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **V. K.**, zast. JUDr. Janem Žižlavským, advokátem, se sídlem Dvořákova 13, Brno, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Dominikánské náměstí 2, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2018, sp. zn. OUSR/MMB/0004603/2018, č. j. MMB/0004603/2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 6. 2020, č. j. 62 A 74/2018 - 139,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Úřad městské části Brno-Líšeň, stavební odbor (dále jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutím ze dne 22. 11. 2017, č. j. MCLISEN 10949/2017/2600/DRY, uznal žalobce vinným z přestupku podle § 178 odst. 2 písm. j) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

[2] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), který ji shora označeným rozsudkem zamítl.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní proti tomuto rozsudku brojí kasační stížností.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl po posouzení splnění zákonných náležitostí kasační stížnosti stěžovatele k závěru, že byla podána opožděně.

[6] Z ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. vyplývá, že nestanoví-li zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. V nyní posuzovaném případě byl stěžovateli rozsudek doručován v souladu s § 54 odst. 3 s. ř. s. do vlastních rukou, a to postupem podle § 49 o. s. ř.

[7] Podle § 49 odst. 2 o. s. ř., *nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nelze-li zanechat výzvu v místě doručování, vrátí doručující orgán písemnost odesílajícímu soudu a uvede, ve který den nebyl adresát zastížen. Odesílající soud vyvěsí na úřední desce výzvu k vyzvednutí písemnosti u soudu.*

[8] Podle § 49 odst. 4 o. s. ř., *nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.*

[9] Ze spisu krajského soudu (konkrétně z doručenky na čl. 142) Nejvyšší správní soud ověřil, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručován dne 23. 6. 2020. Stěžovatel však nebyl doručujícím orgánem zastížen; písemnost tudíž byla uložena a stěžovateli byla zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Jelikož si stěžovatel písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla uložena a připravena k vyzvednutí, nevyzvedl, považuje se tato posledním dnem uvedené lhůty, tj. 3. 7. 2020 (pátek), za doručenou (tzv. fikce doručení); a to bez ohledu na skutečnost, že si stěžovatel následně písemnost na poště osobně vyzvedl v úterý dne 7. 7. 2020.

[10] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s., *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. [...] Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.* Podle § 106 odst. 4 téhož zákona, *kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Konečně podle § 40 odst. 4 s. ř. s., lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

[11] Z uvedeného je zřejmé, že dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 40 odst. 1 s. ř. s., byl pátek 3. 7. 2020. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pak podle § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pátek 17. 7. 2020. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k

pokračování

poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. Stěžovatel však kasační stížnost osobně podal u Nejvyššího správního soudu až dne 20. 7. 2020, tedy opožděně. Pozdní podání kasační stížnosti nelze nikterak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout.

[12] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně*. Soudní řád správní nestanovuje jiný důsledek opožděnosti kasační stížnosti, nežli právě její odmítnutí. Nejvyšší správní soud proto opožděně podanou kasační stížnost odmítl.

[13] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2020

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu